

VSAJ MALO HAKUNE MATATE, PROSIM!

*"In kakor pes voha denar,
denar mu je bog, denar mu je car,
voha denar in mu sledi
in sam je suženj svoje strasti."*

S. Kosovel

Svet se od Kosovelovih časov ni spremenil, še vedno se vrti v isti smeri: v smeri denarja. Ta egocentrični denar pa je stalno v naših mislih in je v zadnjih mesecih postal prava mora, vsa poročila govorijo o ekonomski krizi, ki napada ne samo Evropo, temveč tudi druge države. Vsi mediji in politiki nas stalno »vljudno« in »altruistično« opominjajo, da smo v hudi krizi. To se opaža v plačah (ne vem, če tudi v njihovih) in posledično v denarju, ki ga lahko vložimo v dopust.

A kot opažam pri prijateljih in znancih, nas to ne preveč obremenjuje glede počitnic: Malta, Barcelona, London, Dunaj ... in še bi lahko naštevala. Za naše ljubljene in težko pričakovane počitnice najdemo vedno kaj denarja. A zakaj morajo biti počitnice daleč od doma? Čim bolj se oddaljimo od tu, tem boljše so počitnice. Mogoče vidimo v našem mestu ali vasi samo kraj, kjer delamo in nas to stresira. Lažje se sprostimo daleč od doma, torej. Ali ni nekdaj veljal rek "povsod je lepo, a doma je najlepše"? Čeprav je tuje vedno zanimivejše kot domače, ni rečeno, da ne moremo preživeti dobrih počitnic tudi doma. Sama sicer letos nisem bogve kaj pohajala okrog po svetu, toda ne zaradi krize, temveč iz preproste razloga, da si jih nisem vnaprej organizirala. Nekateri bi takoj vzkliknili: tragedija! (Priznam, da sem 9. junija tudi sama odreagirala na tak

način). Mislim pa, da se večina našega zamejstva sploh ne zaveda, kakšno srečo imamo: takoj smo lahko na morju, do gora pa imamo dve uri vožnje. Boljše zemljepisne lege ni, samo še za vreme se bo potrebno zmeniti (letos nam ni ravno naklonjeno). Tako sem jaz preživela poletje. Seveda ob vsem tem ni morala manjkati dobra knjiga, ki je ve-

dno najboljše zdravilo proti dolgčasu. Tako obsedeni smo postali s tem denarjem in delom, da si izgubljam vse najboljše. Mladi se že sedaj zavedamo, da delo, ko končamo univerzo, nam ne bo »padlo z neba«. V šoli je potrebno zato vedno dati »sto od sto«, da bomo lahko sprejeti na tisto univerzo in bomo tako »mogoče« dobili zaposlitev. Počitnice so sprostitev, in če jih ne bi bilo, bi vsi po svoje malo znoreli. Tudi samo za par dni si je treba privoščiti vsaj malo *Hakune matate*.

Tina Paljk

NAŠE POLETJE

Kaj počenjajo mladi med poletno vročino?

Poletje je trenutek, ki ga nedvomno vsi nestrpno pričakujemo, saj se takrat poslovimo od šole in šolskih učbenikov. Poletje je tudi čas, ko se lahko sprostimo in odpočijemo od preteklega šolskega leta, ko smo v šolsko in tudi izvenšolsko delo vlagali veliko truda, potrpljenja in moči.

V tem poletnem času se zato radi zabavamo s prijatelji na morju ali doma. Počitniško razpoloženje nam omogoča, da si vzamemo čas zase, ki ga med letom večkrat zanemarimo. Nekateri mladi radi berejo, drugi se radi družijo s prijatelji ali zahajajo na morje. Poletje pa ni samo čas počitka, zabav, morja in prijateljev. Nasprotno. Mladim poletje nudi možnost delovne prakse, študija, raznih študijskih izpopolnjevanj in kulturnega udejstvovanja. Skratka, to je čas, ki ga mladi lahko izkoristijo za raznorazne dejavnosti, ki pripomorejo k osebni rasti.

Pa pogledajmo, kako so izkoristili poletno vročino nekateri naši mladi študentje!

● Kaj ti pomeni poletni čas?

✕ **HENRIK STURMAN, 17 let:** Poletni čas mi pomeni prosti čas, ko lahko delam, kar si želim.

✕ **NIKO DANEU, 18 let:** Poletje mi pomeni relaksacijo in več druženja s prijatelji.

✕ **IRINA TAVČAR, 18 let:** Poletje mi pomeni ... Imeti več časa zase, za svoje ne še izpolnjene želje in seveda za sprostitev.

✕ **SAMANTHA ŠMID, 18 let:** Poletje mi pomeni počitek, za-

bavo s prijatelji in hkrati tudi delovno sezono ...

● Kakšni so tvoji načrti za letošnje poletje?

✕ **HENRIK:** Za to poletje načrtujem delavno prakso. In sicer delam na Opčinah v podjetju, kjer popravljam računalnike. Za počitnice pa še ne vem ...

✕ **NIKO:** Nameravam na delavno prakso v Padovo k arhitektu in na študijske počitnice za izpopolnjevanje angleščine na

Malto. V prostem času pa rad hodim na morje s prijatelji in se rad zabavam.

✕ **IRINA:** Načrti: prebrati nekatere knjige, za katere med letom nisem imela dovolj časa, hoditi na morje in uživati v toplih mesecih, izpopolnjevati se v rečeh, ki me zanimajo (npr. fotografija) in počivati v južnih krajih, kar sem najbolj pogrešala med šolskim letom. Med prvim tednom počitnic sem delala od ponedeljka do

POLETNE POČITNICE V ZNAMENJU EKONOMSKE KRIZE

Poletje, najljubši letni čas za marsikoga od nas, ko se po dolgem mrzlem in dolgočasnem letnem času končno lahko naužijemo vročine in lepega, toplega sončka ter se odpočijemo od neprestanega garanja, ukvarjanja z najrazličnejšimi obveznostmi kot sta lahko šola in služba. Plaža, morje ali tudi hribi nas v veliki večini primerov prepričajo, da se predramimo iz tiste zimske, suhoparne rutine, s katero smo omamljeni, ko si oblečemo debele volnene pulloverje in rokavice. Zadnje čase pa se je naštetemu pridružila še dodatna smola, tj. ekonomska kriza. Slednja je namreč preluknjala kar precej denarnic in nas nedvomno prisilila, da vsaj delno spremenimo lastne navade. Če smo si v preteklosti lahko privoščili dvotedensko potepanje v najrazličnejših

Ko Phi Phi, Thailand (foto M. Susič)

petka v gledališkem tednu za otroke v Finžgarjevem domu na Opčinah. V juliju bom šla na morje v Ligurijo s prijateljico in njenimi starši, prvi teden avgusta pa bom šla s starši v Sarajevo.

✖ **SAMANTHA:** To poletje bom delala v baru v Sežani, hodila k morju in se čim bolj zabavala.

● Opiši nam, kako poteka tvoj delavni ali počitniški dan?

✖ **HENRIK:** Ob 8.10 grem na avtobus in nato delam od 8.30 do 12.30. Za kosilo, ko imam prosto, se vrnem domov. Ob 15.00 se vrnem v službo, kjer delam do 19.00.

✖ **NIKO:** Potek je seveda odvisen od dneva. Ko bom na praksi, bo dan zahteven, saj bom imel malo prostega časa. Na Malti pa se bom zabaval in bom obenem uril angleški jezik. To se pravi, da bo dan zanimiv, saj bo poučen in hkrati zabaven!

✖ **IRINA:** V Finžgarjevem domu sem delala od 8.30 zjutraj do 16.00, razen v petek, ko sem delala do večera, ker so potem

otroci imeli v dveh izmenah gledališko igro (tisto, ki smo jo vadili ves teden). Večinoma pa moj poletni dan poteka tako: zjutraj običajno spanje, popoldne, če se da, morje, zvečer lekcije za vozniško dovoljenje in po tem fešte ali druge družabne dejavnosti.

✖ **SAMANTHA:** V baru strežem strankam, pomivam posodo in skrbim, da so vse stranke zadovoljne. Skratka delam vse, kar je potrebno. Delam kar 8

ur, in sicer trikrat na teden, včasih tudi več, če je potrebno.

● Misliš, da je veliko mladih, ki se odloča za študijske počitnice in za delovno prakso?

✖ **HENRIK:** Ne verjamem, da se bo veliko mladih odločilo za delovno prakso, kajti ni rečeno, da te plačajo. Morda bodo mladi raje izbrali delo v poletnih centrih, kjer bodo tudi plačani.

✖ **NIKO:** Mnenja sem, da ni veliko mladih, ki se poteguje za študijske počitnice.

✖ **IRINA:** Ja, mislim, da je veliko mladih, ki se odloča za študijske počitnice ali delovno prakso, še sama sem lani poleti delala približno en mesec v knjigarni na Opčinah.

✖ **SAMANTHA:** Po mojem se kar precej mladih odloča za delovno prakso med poletjem, saj takih poznam veliko. Praksa je seveda zelo pozitivna, saj si tako nabereš veliko novih izkušenj, ki ti bodo koristile v bodočnosti.

Nicole Parmesan

za nas najbolj čudovitih »zemeljskih rajih«, se moramo neizogibno predati ideji, da bomo zaradi pomanjkanja denarja in previsokih cen morali zmanjšati oz. skrajšati trajanje oddiha. Ali pa se mu v najhujšem primeru celo odreči. O tem, kako in kje so ponavadi preživljali počitnice ter koliko kriza vpliva na njihove izbire, smo vprašali nekaj mladih.

● Kako in kje ponavadi preživljaš poletne počitnice? Ali si se morala na letošnjih poletnih počitnicah odreči čemu, kar si si nekoč lahko privoščila?

✖ **Ema:** Ponavadi preživljam poletne počitnice z domačimi. Vsako leto smo odšli na krajši izlet, bolj kot na potovanje. Letos nisem šla na počitnice, ker delam.

✖ **Katarina:** Počitnice po navadi preživljam doma in na morju. Tudi letošnje počitnice bodo podobne in se ne bom ničesar odrekla.

● Kako kriza vpliva na tvoje izbire?

✖ **Ema:** Kriza vpliva tudi na moje izbire, saj v

tem primeru se odločam raje za bližje in cenejše kraje.

✖ **Katarina:** Ne, kriza ne vpliva na moje izbire.

● Koliko časa bo/je letos trajal tvoj oddih in koliko je trajal v prejšnjih letih, ko še ni bilo ekonomske krize?

✖ **Ema:** Ahm... letos pravzaprav oddiha ne bom imela, ker delam, v prejšnjih letih pa je trajal vsaj nekaj dni.

✖ **Katarina:** Letos je trajal toliko časa, kot prejšnja leta.

Nika Čok

KO SONCE PREVEČ PRIPEKA IN SO PLAŽE PREPOLNE LJUDI ...

Filmi za vroče poletje

Končno poletje! Toplo sonce, plaža, morje, pesek, počitnice ... Seveda, če ste taki tipi ... Jaz (in verjamem, da nisem edina) sonca ne maram tako strastno. Plažo že, če ne bi bila vedno tako polna ljudi, v morju so morski psi (in me ne bo nihče prepričal o nasprotnem), da ne govorimo o pesku. Osebnost se raje stuširam, da mi ni treba z mezinem brskati po ušesih. Na žalost so počitnice v teh časih vroča tema, zato vam posredujem svoj poletni program, ki bo morda, glede na vremensko nestabilnost zadnjih časov, prišel marsikomu prav.

Najprej: zapreti okna in polkna. Ob močni vročini vključiti ventilator. Pripraviti skokice, nato pa: izbrati enega sledečih filmov in potovanje s fantazijo je zagotovljeno (če se že drugače ne da)!

Rimske počitnice (Roman Holiday, 1953) so kot nalašč za kratek imaginarni pobeg v prečudovito, večno mesto. Prijetna romantična komedija se je kar hitro ustalila na vrhu „klasikov“ in požela lep uspeh. Prvenec ameriške ljubljene Audrey Hepburn, ki ji je prinesel oskarja, je na nek način tudi prvenec Gregoryja Pecka, ki je bolj znan po svojih ne ravno lahkotnih filmskih vlogah. Tu igra Peck ameriškega novinarja Joea Bradleya, ki dela v Rimu. Pot mu prekriža pobegla princesa Ann (Audrey Hepburn). Joe izkoristi priložnost za masten tablo-

idski zaslužek, zato s pomočjo prijatelja fotografa Irvinga (Eddie Albert) princeso popelje po Rimu. Vodenje se bo prelevilo v prave romantične počitnice in, verjemite, še dolgo boste Hepburnjevi zavidali vožnjo na znameniti „vespi“!

Ta film je namenjen večnim romantikom, tistim, ki jih je še vedno kurja polt, ko vidijo „tisto“ temnolaso lepotico, ki zija v izložbo draguljarne.

Mogoče ste v Rimu že bili ali ne marate takih „antičnih“ filmov in „antičnih“ vsebin. Takim se bo zdela bolj prikupna romantična komedija o ameriškem scenaristu, o njegovi zaljubljenosti v Pariz in o tem, da bi bilo drugačno življenje od tistega, ki ga živimo, boljše. Film novi naslov **Polnoč v Parizu** (Midnight in Paris, 2011), režiser pa je neusahljivi Woody Allen. Gil (Owen Wilson) in njegova zaročenka Inez (Rachel McA-

dams) skupaj z družino in prijatelji dopustujeta v Parizu. Gil je uspešen, vendar ne preveč zadovoljen hollywoodski scenarist, ki trenutno piše svoj prvi roman. Njegovo idejo pa nihče ne jemlje resno. Neke noči se Gil med samotnim sprehodom naenkrat znajde v 20. letih prejšnjega stoletja. To je doba, ki jo občuduje in idealizira, tu se sreča s številnimi pisateljskimi ikonami in umetniki tistega časa. Kasneje bo spoznal, da se vsaka doba rada nostalgичno ozira v preteklost.

Še enkrat odlični Woody Allen je posnel pravo malo mojstrovino, ki je vredna njegovega imena. Kritiko družbe je prelil v zgodbo o nostalgичnem sanjaču, ki se mu zgodi ravno tisto kar si najbolj želi. Poleg Wilsona je tu odlična Marion Cotillard, Michael Sheen, Adrien Brody, David Lowe, Corey Stoll itd.

Komu je torej namenjen tale film? Zagotovo nostalgikom in ljudem, ki radi spijejo kavo s kako knjigo v roki. Ljudem torej, ki imajo vsaj malo Woodyja v sebi.

Helena Pertot

POMEMBNO LETO ZA DRAGO MLADIH

Okrogla miza uvod v niz dogodkov ob 100. obletnici rojstva prof. Jožeta Peterlina

Letošnje leto je za Drago mladih pomembno in, morda, prelomno. Prvič zato, ker se ponovno vrača na Opčine, in to pod veliki beli šotor študijskih dnevv Draga, kjer je zrasel pred enaindvajsetimi leti. Drugič zato, ker ob zgodovinskem jubileju 100. obletnice rojstva kulturnega delavca Jožeta Peterlina (ustanovitelja Drage in številnih drugih organizacij ter ustanov v zamejstvu), ki je slovenski narodni skupnosti dobesedno daroval samega sebe, pripravljamo v parku Finžgarjevega doma na Opčinah v soboto, 1. septembra, okroglo mizo Drage mladih, ki bo uvedla niz septembrskih in jesenskih dogodkov, posvečenih omenjenemu jubileju.

V sklopu 47. študijskih dnevv Draga 2012 bomo torej na okrogli mizi Drage mladih na sobotno jutro, s pričetkom ob 10. uri, gostili tri privlačne govornike. Z nami bodo priznani teolog in filozof Ivan Štuhec, novinar Ivo Jevnikar ter angažiran predstavnik mladih, novinar Andrej Černic. Pogovarjali se bomo o aktualnosti idejne in vrednotne dediščine prof. Jožeta Peterlina, ki je v Trstu oživil slovensko kulturno in društveno komponento z ustanovitvijo večine organizacij in ustanov, v katerih smo danes aktivni: Slovenska prosveta, Mladika, Radijski oder, Slovenski kulturni klub, Društvo slovenskih izobražencev itn. Peterlina je pri njegovem zastojnem in neutrudnem delu vodila vera v vrednote, kot so neizmeren ljubezen do slovenstva, neomajni krščanski etos, velik smisel za demokracijo. Za te ideale je navduševal mlade in jih usmerjal v delo za skupnost – in to na najrazličnejših nivojih, npr. v šoli (bil je profesor na liceju), gledališču, publicistiki, organizacijah, povezovanju skupnega kulturnega in duhovnega slovenskega prostora.

Na okrogli mizi se bodo sogovornili vprašali, ali so ta njegova vodila danes še aktualna. Kakšna je danes, na primer, vloga Drage in Drage mladih? Kaj predstavlja danes Peterlinova dediščina v zamejstvu? Ali mladi še čutijo zanos in

vrednote, s katerimi je Peterlin nagovarjal takratne mlade? Na ta in na podobna vprašanja bodo skušali – ob moderiranju podpisanega – analizirati gostje okrogle mize.

Kot rečeno, bo okrogla miza Drage mladih prvi v nizu dogodkov posvečenih spominu na Jožeta Peterlina. Na nedeljski Dragi bodo potem prvič podelili Peterlinovo nagrado zaslužni osebnosti, ki deluje na kulturnem ali publicističnem področju na podlagi podobnih vrednot, ki so bile vodilo in navdih za Peterlina. V pripravi je tudi fotografska dokumentarna razstava in zbornik referatov ter člankov, ki celostno prikazujejo

Peterlinovo življenje in njegovo delo za slovensko skupnost v Italiji.

Vsak četrtek v mesecu septembru pa bodo društva

Slovenske prosvete in nekatere druge organizacije, ki jih je ustanovil Peterlin, sooblikovali »Peterlinov festival«. Na njem bodo – prav ob začetku nove sezone – širši publiki v obliki delavnic, predstav ter debatnih srečanj predstavili svoje razvejano delovanje.

Mladi smo navidez osredotočeni na druge stvari: v času krize nas pestijo bivanjske dileme, za vogalom preti apatičnost in družbeno kajmebrigavstvo, deloholičnost ali motivacijska pohabljenost. Morda se ne zavedamo, a časi so hudi: živeti kot prej bo nemogoče, čeprav mladi za to nismo nič krivi. Prav v teh razmerah je močno oporišče vrednot in skupnega udeleževanja življenjskega pomena. Okrogla miza kot uvod v septembrsko in jesensko dogajanje Drage mladih in obletnice Jožeta Peterlina bo prava priložnost za skupni premislek in zavedanje tega, da se nas veliko mladih ne vdaja in da bomo skupaj ponesli Peterlinovo dediščino, ki je že postala naša, v bodočnost. Obiščite in podprite nas, da to dokažemo!

Jernej Šček

dragamladih

DEKLIŠKA VOKALNA SKUPINA BODEČA NEŽA Z VRHA SV. MIHAELA
JE ZAKLJUČILA IZJEMNO SEZONO

Ko te petje s svojimi skrivnostnimi močmi tesno združi in poveže

Vrhovska dekleta ne presenečajo več! S svojim kvalitetnim petjem dekliška vokalna skupina Bodeča neža le še niza uspeh za uspehom in razvaja svoje poslušalce. Letos je poskrbela za sijajno sezono s snemanjem in promocijo dveh zgoščenk, višek pa je predstavljala uveljavljavitev na 22. slovenskem državnem zborovskem tekmovanju »Naša pesem« v Mariboru (tu je prejela srebrno priznanje, posebno nagrado za najboljšo izvedbo slovenske skladbe 20. stoletja, Mateja Černic pa je bila deležna tudi posebne nagrade za obetavnega zborovodjo) in – julija – na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Cantonigrosu v bližini Barcelone. Tu je v kategoriji ljudskih pesmi osvojila 4. mesto. V kategoriji ženskih zborov do 36 glasov pa so dekleta osvojila odlično drugo mesto. Članice dekliške vokalne skupine Bodeča neža in njeno dirigentko Matejo Černic smo prosili za kratek skupinski intervju.

✱ **Kdaj in kako si se navdušila za petje (in dirigiranje)? Koliko časa že nastopaš v zborih, koliko pa pri Bodeči neži?**

◆ **Mateja Černic:** Za petje sem se navdušila že kot otrok, ko sem začela peti pri Veseljaki v Doberdolu, najbolj pa mi je zborovsko petje priraslo k srcu, ko sem svoje zborovske izkušnje obogatila tudi pri mešanih in dekliških zborih (APZ Tone Tomšič, Hrast, Aurora, Čarnice...). Sedaj pa pojem tudi pri »Coro giovani-le italiano«. Za dirigiranje sem se navdušila, ko sem pela pri APZ-ju in smo kot zbor sodelovali na različnih delavnicah za zborovodstvo. Verjetno pa je tudi pomenljivo dejstvo, da je moj fant (Mirko Ferlan – op. ur.) zborovodja in me je tudi sam navdušil za to.

◆ **Marta Brumat, Mihaela Devetak, Tjaša Devetak in Karen Ulian odgovarjajo podobno:** Pojem v prosvetnem društvu Vrh sv. Mihaela že od malih nog, začela sem pri 3.-4. letu starosti. Pri Bodeči neži pa pojem od

vsega začetka, že ko nas je bilo samo 8 in nas je vodila Marja Feinig.

◆ **Nina Pahor:** Ko sem bila stara štiri leta, sem začela peti pri vaškem otroškem zboru Ladjica (v Devinu – op. ur.), pozneje sem se vključila tudi v druge mladinske zборе in pred dvema letoma pristopila k Bodeči neži.

◆ **Lala Frančeskin:** Rada sem pela že od zgodnjega otroštva, od vedno, vendar nisem nikoli pela v drugem zboru, kot samo v šolskem, v katerem sem pela vsa leta svojega osnovnošolskega izobraževanja. Pri Bodeči neži pa pojem dve leti.

✱ **Vaša letošnja sezona je bila imenitna, kronale ste jo z nagradami na tekmovanjih v Mariboru in v Španiji. Kaj je po vašem pripomoglo k takemu uspehu?**

◆ **Mateja:** K uspehu so najbolj pripomogli delavnost, resnost in ljubezen ter energija, ki jih dekleta vlagajo v petje. Ker izhajajo iz dobrih otroških in mladinskih zborov, so pevke že vajene lepega petja in si tudi same prizadevajo za čim bolj dovršene izvedbe. Redno in resno so se udeleževale vaj tudi v vročih poletnih dneh. Na koncu so povedale, da se je splačalo.

◆ **Marta:** Veliko, veliko, veliko, veliko truda in volje do dela ... Imele smo večkrat po 2 uri in pol vaj, dvakrat na teden in smo bile razumljivo tudi utrujene, zato je pripomoglo tudi veliko potrpljenja.

◆ **Lala:** Po mojem mnenju je k tem velikim uspehom pripomoglo, da vsa dekleta in Ma-

teja na vajah, na tekmovanjih in nastopih damo vse od sebe, da se redno udeležujemo vaj ter da imamo izvrstno zborovodkinjo, ki nas zna vedno motivirati na pravi način. Omo- goči nam tudi delo z zunanji strokovnjaki in nam postavlja vedno nove izzive, ko nas vklju- čijo v projekte z orkestri in drugimi zborovodji.

Zelo pomembno se mi zdi tudi, da se na vajah vsa dekleta dobo počutimo.

◆ **Karen:** K uspehu je seveda pripomogla resnost deklet. Obvezna je prisotnost na vseh vajah, potrpežljivost in volja do dela. Treba je vložiti veliko truda in to pripomore k temu, da so nam visoko doseženi cilji v veliko zadovoljstvo. Doseženi cilji so kot odskočna deska za nadaljnje delovanje in izboljšanje.

✱ Kako bi opisale dirigentko Matejo in kako so- pevke?

◆ **Mateja:** Pevke ne družijo samo želja po ume- tniških izvedbah, temveč tudi prijateljstvo; zelo iskrene so ter občutljive in to izkazujejo tudi s svojim petjem in odnosom do drugih sopevk. Zdi se mi, da znajo v pomembnih zborovskih trenutkih, pred tekmovanji in koncerti vzpo- staviti prav posebno povezavo in res nastopati enovito. Poleg tega imajo moje pevke zelo rade tudi humor, ki je reden spremljevalec naših vaj. Če pomislim na tekmovalna nastopa v Španiji, se mi zdi, da sta bila veliko bolj sproščena kot ponavadi: na to je sicer vplivalo tudi dejstvo, da smo prvič tekmovali poleti, ko naj bi bil konec sezone že zdavnaj mimo ... Predvsem drugi tek- movalni nastop, v kategoriji ljudskih pesmi, ko sem puncam jasno povedala, da je naš edini cilj ohraniti odličen nivo, s katerim smo se izkazale prvi dan, je bil zelo sproščen, skoraj netekmo- valen ... Tako da so mi nekatere punce poveda- le, da so se še same čudile, ker se niso bale tega nastopa. No, res se je izkazalo, da je ta sprošče- nost pripomogla k vrhunskemu nastopu.

◆ **Marta:** Mateja je simpatična, lepa plavalaska, večkrat, ko je nervozna, jo težko prenašamo! šalim se, saj mislim, da velja isto zame in ... za sopevke.

◆ **Mihaela:** Matejo bi opisala kot mlado in po- trpežljivo dirigentko, ki ni samo dirigentka, ampak tudi dobra prijateljica in svetovalka ...

Treba je reči, da je tudi lepa in včasih prav nemogoča, kar pa je normalno. Želi biti zelo pikolovska, saj dokler ene stvari ne naredimo pravil- no, nas ne izpusti iz rok. Je tudi zelo simpatična ... Moje sopevke pa so take kot jaz, pri vseh se vidi, da jim je petje všeč in da v njem uživajo.

◆ **Tjaša:** Mateja je vztrajna, potrpežljiva, na razpolago, zelo pridna v svojem delu. Vloži ve- liko truda v zbor. Ko vidi, da nekaj ne gre prav, npr. v kakšni skladbi, ne gremo domov, dokler zadeve ne razčistimo in to se potem vidi v re- zultatih. Mislim, da so sopevke take kot jaz, ponosne na zbor in vesele, da je trud, ki ga vlo- žijo, tudi povrnjen.

◆ **Karen:** Mateja je vztrajna in vedno na razpo- lago, za vaje se vrača iz Ljubljane. Veliko truda vlaga v našo skupino, ne samo glede dirigira- nja, ampak tudi glede organizacijske plati. Pri tem aspektu pa poleg prosvetnega društva Vrh sv. Mihaela pomagajo tudi pevke, seveda neka- tere bolj, druge manj, a skupina deluje, ker smo v njej taki ljudje, ki v skupino verjamemo in v njo vlagamo naš trud.

✱ Se spominjaš kake simpatične anekdote z vaj ali nastopov na tekmovanjih?

◆ **Mateja:** Dirigentka zmagovalnega filipin- skega zbora (v kategoriji ljudskih pesmi) mi je osebno čestitala in nas zelo pohvalila, da smo bile med ženskimi zasedbami najboljše. V sobi, kjer smo se pripravljali, nam je filipinski zbor zapel »Con te partirò«, kar je večino naših pevk spravilo v solze. To je bil eden izmed takih tre- nutkov, ko te petje s svojimi skrivnostnimi mo- čmi tesno združi in poveže tudi z ljudmi, ki jih osebno ne poznaš.

◆ **Marta:** Na našem prvem tekmovanju v Rimi- niju so nas poklicali prepozno in smo tekale do odra, tako da ko je bilo treba peti, nismo imele več sape ...

◆ **Mihaela:** Po tekmovanju v Belgiji smo začele tako jokati, ker nam je pesem »Salve regina« uspela krasno ... To so take stavri, ki ti dokažejo, da če se potrudiš, imaš tudi veliko zadoščenje ...

◆ **Tjaša:** Nikoli ne bom pozabila tistega dne, ko smo pele za Božič na oddaji Športel in Karen (pevka, ki je imela solo v eni skladbi) je pela z vročino, ker... je pač nemogoče ne biti prisotni!

◆ **Lala:** Nekoč, ko je bila Mateja zasedena, smo imeli vaje z drugim zborovodjo, Davidom Ban-

(dalje na naslednji strani ➡)

VALENTINA OBLAK

DAR

Hodila je na soncu. Žarki so toplo žareli na njeni beli polti, mehkih laseh, globokih očeh. Sonce ji je prijalo, enkrat toliko, za spremembo. Po navadi ljudje niso marali takih dni in so jo vedno prosili, naj ne prihaja na te dni. Naj bo sonce raje potem, naj bo luč in ne tema, so prosili usodo. Hodila je od ulice do ulice in opazovala ljudi. Zanimiva bitja, si je mislila. Gledala je matere, sinove, starke in najstnike. Vsake toliko se je ustavila pri kom, mu pogledala globoko v dušo, videla, kar je bilo treba videti. Ni bilo dvomov v njenem poklicu, paleta barv se je omejila na belo in črno, pika, brez vmesnih nians. Približala se je človeku, se prepričala, da je pravi. Tako mlad se ji je zdel. Po tolikih letih opravljanja tega poklica je pozabila, kaj pomeni čutiti. Včasih pa se je le nekaj dotaknilo. Sama ni vedela, kaj je, kajti čustev ni poznala. Nekaj v njej se je še spominjalo nečesa, a to je bilo daleč nazaj v času. Predaleč, da bi lahko kar tako segla v spomin. Človek pa bi rekel, da je to usmiljenje, veselje, žalost, občutek pač. Tokrat si je ogledovala mladega, ki je tesno stiskal mlečno belo roko najstnice. Pa naj bo, če je že tako določeno, si je rekla. Stopila je do mladeniča, mu z dlanjo mehko pobožala obraz in ga poljubila. Mladenič sploh ni kazal, da bi se tega zavedal, ko mu je za trenutek zastal dih, misli so se mu ustavile in je obmolnil. Dekletu je povedal, da je izgubil nit. Njena prisotnost pa je ostala neopažena, kot zmeraj. To je dobro, je pomislila. Obrnila se je k njej. Mlada, še premlada, da bi lahko bila zares lepa. Včasih se počuti, kot da jo usoda izziva, nekega dne se bo kar uprla njeni volji, ker to ne more biti. Tokrat pa naj bo, če je že tako določeno. Sklonila se je k dekletu in še njo mehko poljubila. V trenutku sta ji zvezdi zasijali v očeh. Nasmehnila se je. Pravil si mi, kako sem krasna, vendar ni moja krivda, za kar se bo zgodilo. Je tedaj dejalo dekle. Če bi lahko prebledela, bi prebledela. Kaj po navadi ljudje ne počenjajo tega, ko se pustijo? Kje je napaka? Ne ljubim te več, oprosti. Počasi, potrpežljivo je vstala, on ni mogel zadržati solz. Gledala jo je, kako stoji pred njim. Gledala jo je, ko je odšla. Videla je njune poti, kako sta se razšli. Pa ne za dolgo. Ne more, to ne more biti napaka. Ona je samo sad čiste ljubezni in čista ljubezen nikoli ne usahne. Njen dar, najlepši dar, ki ga lahko človek dobi na svetu, se je spremenil v najbolj kruto izmed usod. Naslednjič ne bom več dala. Je enkrat za vselej dejala Ljubezen in izginila. Mlado, premlado dekle pa je z začudenjem čutilo nekaj v sebi. Premik. Roka ji je zleknila dol, do trebuha, oči so se ji v začudenju odprle. Življenje.

♦ dljem. Način dela je bil seveda nekoliko drugačen, poleg tega pa nam je sredi vaj namenil petnajstminutni odmor, na kar nismo navajene, zato smo bile prijetno presenečene; sopevka, ki je dežurna humoristka, pa je rekla: »David, si slučajno prost ob ponedeljkih in petkih (ko imamo vaje)?« ... Predlani smo se udeležile revije Koroška poje. Za zadnji dve pesmi, ki sta bili skupni pesmi vseh zborov, smo se vsi zbrali na odru. Ker smo stale bolj v ozadju in je bilo pred nami veliko ljudi in ker so Matejo bolele noge, si je sezula čevlje. Po koncu pesmi so v ospredje klicali vse zborovodje, tudi Matejo, ki pa tja ni mogla, saj smo ji med pesmijo skrile čevlje. Zato so vsi ljudje v dvorani ter zbori, zborovodje in organizatorji na odru čakali, da je Mateja dobila svoje čevlje nazaj in se jim pridružila.

♦ **Kaj ti je bilo najbolj všeč na gostovanju v Španiji?**

♦ **Marta, Mihaela, Tjaša:** Španija je zelo lepa, še posebej Barcelona. Všeč mi je bilo to, da smo spoznale nove zборе ... Najlepši ter najbolj ganljivi trenutek pa je bil, ko so nam zapeli Filipinci.

♦ **Nina:** Sangria!

♦ **Lala:** Na gostovanju v Španiji mi je bilo najbolj všeč druženje tako znotraj zbora kot tudi spoznavanje novih ljudi iz odličnih zborov celega sveta. Lepo se mi zdi, da imamo priložnost družiti se tudi izven vaj ter da si lahko pri tem še ogledamo svet in primerjamo svoje znanje z drugimi vrhunskimi zbori, saj se s tem ogromno naučimo.

♦ **Karen:** Doživljale smo španski ritem življenja: jedle smo ob nenavadnih urah, izvedle zadnji trenutek za potek dneva, veliko smo čakale ... A takoj po prvih dveh dnevih smo se v to vživele ... V spominu mi bo ostalo tudi nestrpno čakanje za odrom pred tekmovalnim nastopom, čakanje na rezultate, trenutek, ko je napovedovalec izrekel »Girl's choir Bodeča neža« in sem skupaj z Matejo šla na oder dvignit nagrado.